

Bayer Zsolt: Egymás közt

2014 augusztus 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Végül is nem nagy ügy. Volt már ennél durvább is. Puskin például párbajt vívott egy Georges Charles d'Anthes nevű senkiházzal, csak azért, hogy megvédelmezze felesége jó hírét. Belehalt. Ki gondolt volna ilyen az Anyegin szelíd, szplines költőjéről?

Villon mester pedig, a Kagylósok bandájából, hát ? végig verekedte az egész életét, még gyilkolt is. De azért azt hagyta ránk örökül, hogy:

„Szomjan halok a forrás vize mellett; // Tűzben égek és mégis vacogok // Paraszas kályhánál vad láz diderget; // Hazám földjén is számzött vagyok; // Csupasz féreg, díszes talárt kapok; // Hitetlen várok, sírva nevetek; // Az biztat, ami tegnap tönkretett; // Víg dáridó bennem a bosszúság; // Úr vagyok, s nem véd jog, se fegyverek; // Befogad és kiteszít a világ.”

Aki pedig ilyesmit hagy örökül, az akár verekedhet is.

Amúgy vívott párbajt életében Jósika Miklós, karddal. Wesselényi Miklós, aki Wurmbrandt Ottó osztrák tiszt négy ujját vágta le egyszerre. De párbajozott a szelíd hangú Vahot Imre, Herczeg Ferenc pedig meg is ölte ellenfelét Versecen, nevezetesen egy katonatisztet, amiért négy hónap börtönre ítélték. S hogy a végére tartogassuk az igazi meglepetést, Jókai Mór kétszer is párbajozott életében. Bulyovszky Gyulát karddal megsebezte, Pulszky Ferencsel pisztolypárbajt vívott, de sértetlenek maradtak.

Mindezt csak azért mondom, nehogy azt gondolja valaki, hogy az írók, költők kizárólag a kertben sétálgatnak álmatagon, és sírva térdepelnek kicsinyke virágok mellé. Így aztán nem is kellene különösebben fennakadnunk azon a híren, hogy Tokajban, az írotáborban verekedés tört ki két író között. Ráadásul a kocsmában. Mert hát ugye, mégis csak könnyebben tör ki verekedés egy kocsmában, mint mondjuk egy csipkemúzeum ruhatárában. Esetleg a katolikus leányegylet év végi zsúráján. Igen, a kocsmák szokott igazi verekedések színhelye lenni.

Tokajban is ott tört ki a balhé, estvéli órán, amikor is odabent iszogattak a tokaji írotábor résztvevői. A kósza hírek szerint már mindenki megfelelően részeg volt, hát persze, ilyen alkalmakkor gyakorta megy el a férfiember esze. Jó Balassi Bálintunk sem volt éppen józan, amikor fölöttébb nagy fertelmességeit elkövette. Kecskeméti Gábor *A Genus ludiciale* a 16-17. századi magyar irodalomban és irodalomelméletben című kiváló munkájában például ezt olvashatjuk:

„Balassi Bálint egész életét perek, bírósági eljárások kísérték, mégpedig vagyomperek, egyházi eljárások és büntetőügyek egyaránt. Közismertek a vagyonából őt kiforgató gyámja, unokabátyja ellen folytatott birtokpereit. Az 1580-as évek elején a lipthói nemesség és a selmecebányai, zólyomi polgárok perelték rendszeresen hatalmaskodásai, duhajkodásai miatt. Jószágokat hajtatott el, bebörtönzött szolgáit szöktette meg, megverte a selmeci bányabíró a vihnyei hévízben óvatlanul melléje telepedő legényét, a hodrusbányai mészáros fiatal özvegyét fényes nappal az országúton igyekezett letépni. 1584 karácsonyán unokahúgával kötött házasságot, és ugyanaznap néhány órára önkényesen elfoglalta a felesége, anyósa és sógora közös zálogbirtokában lévő Sárospatak várát, amely királyi birtok volt. Ezzel két pert vont magára, mindkettőt sógora indította ellene.”

Végül is mit számít ehhez képest az az apróság, hogy a tokaji írotáborban Csenger Levente egyszeresen leütötte Kukorelly Endrét? Mondhatjuk, hogy semmit. De azért mégis... Mégis számít, mert hibádzik e leütés mögül a sok mindenért felmentést adó teljesítmény. Mármint ennek a Csenger Leventének a részéről.

A történet banális és ostoba. A részeg Csenger énekelni kezd a kocsmában, mire a részeg Kukorelly rászól, hogy hangos is, meg hamis is. Erre Csenger odamegy, és egy ütéssel leüti Kukorellyt. Kukorelly nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket szerez, kórházban látják el sebeit, majd hazautazik. Másnap a tábor szervezői megkérlik Csengert, hogy menjen haza is.

A rendőrség súlyos testi sértés gyanúja miatt indított eljárást.

Szóval volt már ilyen, és ennél rosszabb is. De azért halkan jegyezzük meg még egyszer: ez a Csenger gyerek gyáva, szar alak. Mert hát Kukorelly Endre mégis csak majdnem kétszer idősebb nála, ennyivel idősebb embert pedig nem ütünk meg még akkor sem, ha többszörösek vagyunk. És ami a legfontosabb: Kukorellyt lehet nem szeretni politikai hovatartozása miatt, de írói teljesítménye elvitathatatlan. Ettől a Csenger gyerektől viszont még semmit sem olvastam. Ami lehet persze az én hibám. De hát, végül is, már Illyés is töprengett azon a naplójában, sok ezer kötetes könyvtárában ülve, hogy miért van neki sok ezer kötetes könyvtára, amikor negyven éve ugyanazt a tíz könyvet olvassa...

Az a helyzet, hogy ha egy lakatlan szigetre kellene mennem, és tíz könyvet vihetnék magammal, Csenger Levente művei nem lennének a tíz között. És most már biztos, hogy nem is lesznek soha.

Amúgy jobbulást Kukorellynek. Főleg a lelkének. Te meg, Csenger, ugorj be hozzám valamikor. Én szívesen pofán váglak.

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
